

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Paludu, na neverejnom zasadnutí konanom 24. februára 2009 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **J. H. a spol.**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2 T 196/06, prerokoval dovolanie obvinených J. H., K. B. a M. M. podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. J. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2008, sp. zn. 4 To 87/2008, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinených J. H., K. B. a M. M. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 29. apríla 2008, sp. zn. 2 T 196/06, uznal obvinených J. H., K. B. a M. M. za vinných z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 Tr. zák. (účinného do 31. decembra 2005) spáchaných spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinení po predchádzajúcich stretnutiach s A. M. v mesiaci október 2002, dňa 9. októbra 2002 v Bratislave – Petržalke na F. ulici pred reštauráciou A. vylákali od poškodeného A. M. pod zámienkou poskytnutia finančnej pôžičky vo výške 80 000 Sk s lehotou splatnosti 14 dní jeho osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, tmavomodrej metalízy, rok výroby 1996, číslo karosérie T., EČV: T., ktoré malo byť len predmetom

majetkového ručenia počas doby splatnosti pôžičky a uvedené vozidlo mať byť odhlásené na DI v Trnave, pričom registrovaný vlastník vozidla mal byť aj naďalej A. M., pričom po odhlásení vozidla na DI v Trnave a prihlásení na nového vlastníka – obvineného J. H. za prítomnosti obvineného M. M. poškodenému oznámili, len tú skutočnosť, že vozidlo odhlásili, pričom poškodený M. si pravdivosť a reálnosť tvrdenia obvinených o vykonaných úkonoch na DI v Trnave ohľadom odhlásenia motorového vozidla a zápisu vo veľkom technickom preukaze nepreveril a následne v Bratislave na F. ul. v reštaurácii A. A. M. pôžičku, ale len v sume 75 000 Sk, odovzdal obvinený M. M., ktorý si sumu 5 000 Sk ponechal za vybavovanie odhlásenia vozidla na DI v Trnave a to prostredníctvom obvineného V. R., ktorý si ponechal sumu 55 000 Sk a sumu 20 000 Sk vyplatil poškodenému A. M. s tým, že tieto peniaze budú neskôr vložené do obchodného prípadu, pričom vozidlo si obvinení ponechali vo vlastnej držbe. Dňa 17. októbra 2002, štyri dni pred uplynutím lehoty splatnosti pôžičky, poškodený A. M. prostredníctvom J. F. zistil, že jeho založené motorové vozidlo sa nachádza v autobazáre A. C. v M., pričom už dňa 14. októbra 2002 bolo vozidlo ponúkané na predaj cez tento autobazár, kedy už vozidlo bolo prihlásené na nového vlastníka – obvineného J. H. a malo nové EČV: B. a dňa 18. októbra 2002 bolo vozidlo odpredané R. L. za sumu 163 000 Sk novému majiteľovi - J. P., bytom Kúty, Š. X., čím obvinení týmto konaním získali neoprávnený prospech ku škode A. M. v sume 160 000 Sk.

Za to boli odsúdení podľa § 252 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. (účinného do 31. decembra 2005), každý, k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Výkon uložených trestov im bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Poškodený A. M. bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie všetci traja obvinení, ktoré Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, uznesením z 30. septembra 2008, sp. zn. 4 To 87/2008, zamietol ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por., čím sa stal rozsudok okresného súdu právoplatný a vykonateľný.

Obvinení J. H., K. B. a M. M. prostredníctvom obhajcu JUDr. G. A., v zákonom stanovenej lehote, podali proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie, ktoré sa oprelo o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie spolu s rozsudkom okresného súdu je založená na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Ďalej uviedol, že okresný súd v napadnutom rozsudku nezistil objektívne skutkový stav veci. Ďalej namietal nesprávne dokazovanie a tendenčné a nelogické hodnotenie dôkazov a skutočnosť, že v skutkovej vete rozsudku sa neodráža obsah vykonaných dôkazov, a teda zistený skutok nemá oporu v spise sa nachádzajúcich a vykonaných dôkazoch. Zistený skutkový stav tak nezodpovedná skutočnosti.

Navrhol preto, aby dovolaniu bolo vyhovené a rozsudok okresného súdu, ako i uznesenie krajského súdu boli zrušené.

Okresný prokurátor Bratislava V sa k podanému dovolaniu v určenej lehote nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (obvinenými v ich prospech proti výroku, ktorý sa ich priamo dotýka - § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v lehote stanovenej v § 370 ods. 2 Tr. por. , a že boli splnené aj ďalšie podmienky dovolania (§ 372, § 373 a § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 378 Tr. por. dovolanie a predložený spisový materiál predbežne preskúmal, pričom nezistil dôvod na postup podľa § 379 Tr. por. a na určenie termínu verejného zasadnutia (§ 383 Tr. por.).

Dovolací súd rovnako nezistil naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa tohto zákonného ustanovenia dovolanie možno podať len, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Vychádzajúc z tejto procesnej úpravy dovolací súd skúma len to, či súdmi nižších stupňov zistený skutkový stav veci bol správne právne kvalifikovaný, teda, či skutok napĺňa znaky skutkovej podstaty daného trestného činu,

resp. či nedošlo k porušeniu iných ustanovení hmotnoprávneho charakteru (napr. či neexistujú dôvody vylučujúce protiprávnosť skutku, zánik trestnosti a pod.). Aj pri takom prípadnom pozitívnom zistení, dovolací súd však musí ešte skúmať, či také porušenie zákona vôbec zásadne ovplyvňuje postavenie obvineného (§ 371 ods. 4 Tr. por.). V posudzovanej veci dovolacie námietky obvinených majú jeden zásadný znak – tvrdia, že súdy nedostatočne, neobjektívne, či nesprávne zistili skutkový stav. Tieto však dovolací súd neskúma, vychádzajúc z prezumpcie, že v doterajšom konaní bol skutkový stav zistený úplne a správne.

V posudzovanej trestnej veci je preto nutné považovať skutok ustálený v pôvodnom konaní súdmi oboch stupňov za správny a úplne zistený. Takto ustálený skutok vykazuje všetky znaky skutkových podstát trestných činov tak, ako ich právne posúdili súdy nižších stupňov. Taktiež nebolo zistené nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Zároveň treba zdôrazniť, že dovolatelia použili v dovolaní v podstate rovnaké argumenty, ktoré neúspešne uviedli v odvolaní a prezentovali nimi nesprávne zistenie skutkového stavu, ktorý nepreukázal ich zavinenie, s čím sa úplne a správne vysporiadal odvolací súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, pre zrejmé nesplnenie dôvodov dovolania (podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), podaného obvinenými, musel ich dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. februára 2009

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Císarová